

A citrusfa

Istensegítség (Bukovina), Kodály Zoltán

A cit-rus-fa* le-ve les-tél, - gas - tél,

Kis-an-gya-lom, hogy vő-junk el egy-más - tél?
szí

gy el - vő- lunk, kis-an-gya-lom, egy-más-tél,

Mint a csil-lag fű-nyes ra-gyo - gó - sá - tél.

Hő-zam előtt csak egy csillag ragyogott,
Annak a csillagnak sok irigye volt.
Eltiltották azt a csillagot ki az ént,
Bűs étetemre ragyogott.

Édesanyém gyengén nevelt engemet,
Mégsem tudja az én bűs étetemet,
Mert ha tudná az én bűs étetemet,
Éjjel-nappal szíratgatna engemet.

* citromfa

A csitári hegyek alatt

E m Alsócsitár (Nyitra vm.), Kodály Zoltán

G

A csi - tár - ri he - gyek a - latt ré - gen le - e - sett a hű.

Azt hal - lot - tam, kis - an - gya - lom, vő - led e - sett el a hű.

Ki - tör - ted a ke - ze - det, mi - vel ö - lész en - ge - met?

Égy hűt, kedves kis - an - gya - lom, nem le - he - tek a ti - ed.

Amott lótok az ég alatt egy madarat repíteni.
 De szeretnék a rózsnak egy levelet küldeni!
 Repülj, madár! Ha lehet, vidd el ezt a levelet!
 Mondd meg az én galambomnak, ne sirasson engemet!

Arra al van egy erdő, jaj, de nagyon messze van,
 Kerek erdő közepében két rozsmaringbokor van,
 Egyik hajlik a vőlamra, másik a babómra,
 Égy hűt, kedves kisangyalom, tiéd leszek valaha.